

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Vtrum Deus dicatur pmnipotens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

Ad nonum dicendum, quod dicitur Deus possit multa bona facere, quae non facit: non tamen omittit: quia non debet illa facere, quod requiritur ad rationem omissionis.

Et similiter dicendum est ad decimum: nam non est reus peccati, qui peccatum non impedit: nisi quando impedire debet.

Ad xi. dicendum, quod verbum Amos intelligitur de malo pena. Quod autem dicitur Sapientia Deus mortem non fecit, intelligitur quantum ad ipsam causam mortis, quae est meritum culpae, vel quantum ad primam naturam institutionem, qua fecit hominem suo modo immortalem.

ARTICULUS VII.

Primum Deus sit omnipotens.

Secundo quaeritur, quare Deus dicatur omnipotens. Et videtur, quod dicitur omnipotens, quia simpliciter omnia possit. Sicut enim Deus dicitur omnipotens, ita dicitur omni sciens: sed deus omni sciens, quia simpliciter omnia scit: ergo & omnipotens dicitur, quia simpliciter omnia potest.

Præterea si non ideo dicatur omnipotens, quia simpliciter omnia possit, tunc haec distributio importata non est absoluta, sed accommodata. Talis autem distributio non est universalis, sed determinatur ad aliquid: ergo divina potentia esset ad aliquid determinata, & non esset infinita.

SED CONTRA. Deus non potest facere, sicut dictum est, ut affirmatio, & negatio sint simul vera: nec potest peccare, nec mori. Haec autem includuntur in hac distributione, si absolute sumatur: ergo non debet absolute sumi, & ita Deus non potest dici omnipotens, quia omnia possit absolute.

Item videtur, quod dicitur omnipotens, quia potest omnia quae vult. Dicit enim Augustinus in enchiridionibus. Non ob aliud vocatur omnipotens, nisi quia quicquid vult, potest.

SED CONTRA. si dicitur omnipotens, quia potest omnia possibilium, aut hoc est, quia potest omnia possibilium naturae: Si quia potest omnia possibilium naturae, tunc eius omnipotentia naturae potentiam non excedit, quod est absurdum: si vero quia potest omnia possibilium sibi, tunc pari ratione quilibet dicitur omnipotens, quia quilibet potest omnia possibilium sibi.

Et præterea est ibi quaedam expositio per circulum locutionem, quae non est conveniens.

Item quaeritur quare Deus dicitur omnipotens, & omni sciens, & non omni volens.

RESPON. Dicendum, quod quidam volentes rationem omnipotentiae assignare, quaedam acceperunt, quae ad rationem omnipotentiae non pertinent, sed magis sunt causa omnipotentiae, vel pertinentia ad perfectionem omnipotentiae, vel pertinentia ad rationem potentiae, vel ad modum habendi potentiam. Quidam enim dixerunt, quod ideo Deus est omnipotens, quia habet potentiam infinitam. Qui non dicunt rationem omnipotentiae, sed causam. sicut anima rationalis est causa hominis, sed non est eius definitio. Quidam vero ideo dixerunt Deum omnipotentem, quia non potest aliquid pati: nec potest deficere, nec aliquid potest in ipsum, & alia huiusmodi, quae ad perfectionem potentiae pertinent. Quidam etiam dixerunt, quod ideo deus omnipotens, quia potest quicquid vult, & hoc habet a se & per se, quod pertinet ad modum habendi potentiam. Haec autem rationes omnes ideo sunt insufficientes, quia praetermittunt rationem operationum ad obiecta, quas implicat omnipotentia. Et ideo dicendum est, quod accipienda est aliqua trium viarum, quae tactae sunt in obiciendo, & dicuntur comparatione ad obiecta. Dicendum ergo est, quod sicut supra dictum est, potentia Dei, quantum est de se, ad omnia illa obiecta se extendit, quae contradictionem non implicat. Nec instantia de illis est, quae defectum important, vel corporalem motum, quia possit ea, Deo est non posse. Ea vero, quae contradictionem implicat, Deus non potest, quae quidem sunt impossibilia secundum se. Relinquitur ergo, quod Dei potentia ad ea se extendat, quae sunt possibilium secundum se.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod Deus deus omni sciens, quia scit omnia scibilia: falsa autem, quae non sunt scibilia, nec scit. Impossibilia autem secundum se comparantur ad potentiam, sicut falsa ad scientiam.

AD SECUNDUM dicendum, quod ratio illa procederet, si distributio terminaretur infra genus possibilium hoc modo, quod non se extendat ad omnia possibilium. Ad illud, quod quaeritur de alia ratione omnipotentiae, dicendum, quod potest quicquid vult facere, non est sufficiens ratio omnipotentiae, sed est sufficiens signum omnipotentiae. Et sic intelligendum est verbum Augustini. Ad illud quod arguitur de tertia ratione dicendum, quod Deus deus omnipotens, quia potest omnia possibilium absolute, & ideo obiectum non recte procedit de possibilibus Deo, vel naturae. Ad illud, quod ultimo quaeritur, dicendum, quod in his, quae aguntur per voluntatem, ut deus metaph. potentia & scientia determinatur ad opus per voluntatem, & ideo scientia, & potentia in Deo quae non determinata, uniuersaliter pronuntiantur, ut cum deus omni sciens, vel omnipotens: sed voluntas qua determinat, non potest esse omnium, sed eorum tantum ad quae potentiam, & scientiam determinant. Et ideo Deus non potest dici omni volens.

QVAESTIO II.

De potentia generatiua in diuina.

Et habet sex articulos.

Primo enim quaeritur, Vtrum in diuinis sit generatiua potentia.

Secundo, Vtrum potentia generatiua in diuinis dicatur essentialiter, vel notionaliter.

Tertio, Vtrum potentia generatiua in actu generationis procedat per imperium voluntatis.

Quarto, Vtrum in diuinis possint esse plures filij.

Quinto, Vtrum potentia generandi sub omnipotentia comprehendatur.

Sexto, Vtrum potentia generandi, & potentia creandi sint idem.

ARTI.